

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΑΡΙΘ. 25.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησία προπληρωτέα εν Κύπρῳ Σελ. 3. Έν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΞ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΞ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ, εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOURMOUZIOS Limassol.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἄργα θὰ φανερωθῇ.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

17, ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1884.

Γνωπτὸν ἴσως πλέον τυγχάνει τοῖς πλείστοις τῶν ἀναγνωστῶν μας, ὅτι ἡ σκληρὰ καὶ βέβηλος τοῦ θανάτου χεὶρ ἡ τὰ μαῦρον καὶ τρομερὴν φάσγανον ἄνω τῆς ἀνθρωπότητος ἐριτωδῶς πάλιν ἀνέον κακούργημα θηριωδῶς διεπράξατο, νέας καρδίας σκληρῶς ἐκκαθαίρει διατριπῆσαι. Σκώληξ ὀλέθρου τοῦ θανάτου ἀπὸ στολῆς, τερπνὸν καὶ μυροβόλον κάλυκα—τὴν ΕΛΕΝΗΝ Ἰ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ—λάθρα προσέβαλλε καὶ βαθμηδὸν κατέστρεψε, μέχρις οὗ ὁ ἀπεστείλας ἐξαγριωθείς κατὰ τῶν κατ' αὐτοῦ ἀφειδῶς παρεμβαλλομένων ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης πραγμαμάτων λυσσῶδως κατέκοψε καὶ χαμαὶ ρίψας ἐποδαπύτησε. Τοῦ σκληροῦ τεύτου δράματος συμπαιγνίης θεατῆς ἥσο τὴν προπαρελθούσαν Τετάρτην ἡ πάλιν Λεμεσοῦ τοῦ ἤτις καὶ σύσσωμος σχεδὸν προέπεμψε τὴν πολυκατάπητον ΕΛΕΝΗΝ εἰς τὴν τελευταίαν τῆς κατοικίαν. Ἡ νεκρῶσιμος ἐψάλη ὑπὸ τῆς Α. Πανιερότητος τοῦ Ἀγ. Κατ' αὐτὸν λόγον δὲ δύο ἐξεφωνήθησαν, ὁ πρῶτος ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Ν. Δανίτου καλλιτεπέστατα ἐξιστορήσαντος καὶ συγκινητικώστατα θρηνησαντος τὸν ἐνάρετον βίον καὶ τὴν ἀγαθὴν ψυχὴν τῆς μακαρίτιδος, καὶ ὁ δεύτερος ὑπὸ τοῦ κ. Α. Κ. Παλαιολόγου «τὸ φραῦδον καὶ ἄσημον τῆς ἀνθρωπότητος» καταλλήλως πάνυ οἰκτείραντος. Μὴ ἐπιτρεπομένης ὑπὸ τοῦ χώρου τῆς «Σαλπίγγος» τῆς δημοσιεύσεως ἀμφοτέρων τῶν λόγων τούτων, δημοσιεύομεν μόνον τὸν τοῦ κ. Δ. Ν. Δανίτου, βέβαιοι ὄντες, ὅτι θέλει εὐχαριστήσῃ τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

Πανιερώτατε Δέσποτα!

«Μνημὴν δικαίου μετ' ἐγκωμίων.»

Καὶ πάλιν πένθιμος τοῦ σημαντροῦ ἦχος, καὶ πάλιν ὁσμή λιβάνου, καὶ πάλιν μυχία στοναχῆ καὶ θερμὰ πληθόντα δάκρυα προσκαλοῦναι μεν' ἀνάβω ἐπὶ θήματος πένθιμου ἐν θρηνητῷ, ἵνα λευκάνω τὸν μαργαρίτην ἐν ἡμαύρωσε τοῦ θανάτου ἡ πνοὴ καὶ στυλπνῶται τὸν ἀδάμαντα ἐν ἀπηνθράκωσιν ἡ βλοσυρὰ καὶ βλεπεδαίμων ὄψις αὐτοῦ.

«Ἐκνή μου ἀκούς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ σημαντροῦ πῶς κλαίει;

«Γιὰ σένα κλαίει τὸ σημαντρον

γιὰ σέ ἡ λαμπὰδα καίει!»

(Ζαλακώστας)

Ναί, ἀλλ' ἐγὼ γέρων ἤδη, καὶ τῶν γραμμάτων ἀπόμαχος καὶ τὴν τοῦ λόγου δύναμιν ἀφρημένος καὶ τῆς τέχνης ἐπιλήσμων, δέδια μὴ ὑστερήσω, μὴ τὸ κἀνὸν μου ὠγρὰ καὶ μαραμένα φέρῃ τ' ἀνθῆ, μὴ ἡ χεὶρ μου ἐξησθενημένη δὲν ἰσχύσῃ εἰς πλήρη ἐπεξεργασίαν, ἡ δὲ καρδιά μου βαρυαλόγουσα, μὴ παραλῶσῃ μου πᾶσαν δύναμιν· ἀλλὰ δὲν ἔχω χρειάν οὔτε τέχνης, οὔτε δυνάμεις, διότι εὐπλαστός ὤλη καὶ εὐαυθής ὁ λειμὼν ἐξ οὗ δρέψωμαι τ' ἀνθῆ· ἰδοὺ διατὶ ἀνέλαβον τὴν ἐκπληρωσὶν καθήκοντος, (διότι ἅπαντες καθήκοντα εἶχομεν πρὸς τὴν μακαρίτιδα), ἰδοὺ διατὶ καὶ γέρων καὶ πολλῶν ὑστερος, ἀνέλαβον νὰ θρηνηθῶ ἐπὶ τοῦ φερέτρου σου, ὦ χρηστὴ γύναι, ὦ καλὴ καὶ ἀγαθὴ Ἑλένη, ὦ πλάσμα ἄξιον τοῦ πλάσαντός σε! Σὺ οὖν δὸς τῷ λόγῳ μου ἰσχύον, σὺ δὸς δύναμιν εἰς τὰ

ἐξικματμένα ἔπη μου, σὺ κόσμησον αὐτὰ διὰ τοῦ κόσμου τῶν ἀρετῶν σου, διὰ τοῦ τῶν πλεονεκτημάτων σου καὶ δέξι τὸν ἐξ αὐτῶν στέφανον μετ' ἐπιεικείας καὶ ἀνθοῦσης.

Νέα, νεωτάτη, ἀνθῆρα ὡς τὸ ῥόδον τῆς πρωΐας καὶ ἐπιετής ὡς χρυσάλλις κατῆλθε· ἐξ Ἀθηνῶν προσκληθεῖσα ἵνα διδάξῃ καὶ παιδεύῃς τὰς κόρας τῆς πόλεως ταύτης, ἃς καὶ ἐδίδαξας μετ' εὐσυνειδησίας καὶ ζήλου νεανικοῦ, διότι ἡγάπησας τὰς κόρας ἐκείνας ὡς ἀδελφάς, διότι ἤθελες νὰ τιμήσῃς τὸν τεμνὸν τοῦ Ἀρακείου παρθενῶνα εἰς ὃν ἐφοίτησας καὶ οὐ μόνον ἀνέπτυσσες τὸν νοῦν τῶν νεανίδων ἐκείνων ἀλλὰ καὶ τὸ ἦθος διέπλαττες καὶ τὴν συμπεριφορὰν ἐτελειοποιεῖς, μορφοῦσα αὐτὰς πρὸς τὸ ἦθος τὸ σὸν ὅμοιον τῷ τῆς Ναυσικάας· εἴ/ες τότε, νεωτάτην τὴν ἡλιλίαν, μόλις τὸ δέκατον ἔκτον ἐπὶ ἄγουσα, τῆς Πηνελόπης τῇ φρόνησιν, τὴν αἰδῶ, ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐξανθούσαν, καὶ τὴν συμπεριφορὰν ἀπλοϊκὴν, ἀπερίττον, ἐκφανομένην ἐν τοῖς μειλιγίοις τρόποις σου, τῷ αἰδημονίῳ καὶ χαρίεντι μειδιᾶματί σου, καὶ τῷ πρόφρονι καὶ τερπνῷ λόγῳ σιῦ· διδάσκουσα ἥσο πράξεις καὶ περίχαρις, τὸ ἦθος διετῆρες πάντοτε πρᾶον καὶ ἐμφανές, καὶ ἀνεπίκλοπον· εἶποτε δὲ ταραχὴ τις ἢ ἀγανάκτησις εἶχέ σε δὲν ὠγρία; διότι τὸ ὠχρὸν τοῖς ἀνάνδροις ἐνεστίν, ἀλλ' ἡδὺ ἐρυθρὸν ἀνέθρωςκεν ἐπὶ τῶν παρειῶν σου τῶν παρθενίων καὶ ἰδρῶς μαργαριτοειδὲς περιέχει τὸ ὕψιφαές μετώπόν σου· ἡ χήρα μήτηρ σου, ἡ φρουρὸς καὶ προστάτις τῆς ἀπείρου νεότητός σου,

βαρείαν ἡσθάνετο θλίψιν, τὴν ἀθυμίαν σου διακρίνουσα! Ὡς σὺ ἐρείδεσθαι ἐπ' ἐκείνης, σὺ ἐστιάσεις ὑπὸ μόνας τὰς μητρικὰς πτέρυγας, ἢ δὲ μήτηρ ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν ὁρμήσεσιν αὐτῆς, ὑπὲρ σοῦ ἡύχετο καὶ ἀπὸ σοῦ προσεδόκα τὴν αἰκιδίαν ὧν ἀμφοτέραι ὑπέστητε ἐν τῇ ὁρμῇ σου καὶ τῇ χηρείᾳ τῆς. Ὁ Θεὸς ἠυλόγησεν ὑμᾶς διότι οὐδεὶς δόλος ἐν τοῖς χεῖλεσιν ὑμῶν, καὶ οὐδεμία κακία ἐρρύπαινε τὴν ψυχὴν ὑμῶν. Ἀγνὴ πάσης κακίας, ἀγνὴ ὡς ῥόδου κάλυξ, περιελούετο τὴν φαιδρότητα, ἢ εὐφύης καὶ ἀθῶα ἀστείότης σου ἐκάλλυνε καὶ ἐλέπτυνε τὸν λόγον σου ἄλλως τε εὐχρῶν καὶ ῥέοντα· ὁ ἄκακος καὶ γλυκὺς γλῶσσο σου, ὅστις ἀπὸ τῆς καρδίας σου ἀπορρέων, ἔφερε πάντοτε μεθ' ἐαυτοῦ τὰ διακυγῆ τῆς πηγῆς του νάματτα καὶ ἦτο ἔλος ἢ μυροβόλος πνοή τῆς.

Νεωτάτη κατῆλθε ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τὰς πτέρυγας σεβάσμιας μητρὸς ἀπορφαισμένη πατρός, τοῦ φιλέλληνο; Γερμανοῦ Ἑρμαν Ἐβερτ, ὠμοιάζεις τότε πρὸς χελιδονέα ἐν τῇ φωλεᾷ του, ἀφ' ἧς δὲν ἀφίσταται ἡ χελιδὼν εἰμὴ μόνον ἵνα κομίσῃ τροφὴν τοῖς χελιδονεῦσι. Δὲν ἐγίνωσκας, ὡς εἶπες μοι τότε ἢ μόνον τὸν κόσμον τῶν γράμμάτων· ὁ λοιπὸς κόσμος ἦτο σοι ἀγνωστος, διότι μόλις ἀφῆκες τὸν θριγκὸν τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ἀρσακείου καὶ μόλις ἐπάτησας τοῦ βίου τὸν οὐδὲν.

Μετὰ πενταέτιδα διδασκαλίαν, μετὰ διδασκαλίαν ἐπίπονον, ἧς αἱ τότε τῆς πύλῃς παρθέναι διήκουσαν, μετὰ πολλὰ παθήματα ἅτινα τὸ ἔργον τοῦτο σὺ ἐπιτελεῖς, οὐδὲν ἄλλο ἐκτίσῃ, ἢ τὸν σεβασμὸν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν τιμὴν ἀπάντων ἡμῶν, καὶ ταῦτα ἔφερε; ὡς πλοῦτον, ὡς φερνὴν πολύτιμον καὶ τιμαλφὴν πεπιδέριον ἔφερες τὴν εὐσέβειαν, ψέλλια τὴν ἀγνότητά, ἐγκόλπισεν ἡν σοὶ ἡ ἔλῃ τοῦ ἡθοὺς εὐγένεια καὶ ἀγαθότης· ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς μητρὸς, ἐφόδιον ἔχουσα τὴν χρηστὴν ἀνατροφὴν καὶ τὴν πολλὴν σεμνότητά σου, διέμενες ὡς σεμνὴ ἐστὶς· ἀπὸ τῆς ἐστίας τοῦ οἴκου σου, ὡς εὐγενὴς Ἑλένη, ἕως οὗ ὁ Θεὸς ἠυλόκησε τὰ βέλτεστα περὶ σοῦ. Ἡ ἀγαθότης σου ἡ ἀπαστράπτουσα τῆς ψυχῆς σου καλλονὴ ἐγένοντο ἤδη ζηλωτά, θερμὸς δὲ αὐτῶν ζηλωτὴς ὑπῆρξε μάλιστα ἐκεῖνος, ὅστις προσήνεγκέ σοι τὴν δεξιάν, ὁ βαρυπενθὼν συζυγός σου, ὁ ἰατρός Ἰωάννης Καρκαρωργιάδης, τρόφιμος καὶ οὗτος τῆς τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου Ἰατρικῆς Σχολῆς, ἧς ἡ αἴγλη δι' αὐτοῦ πρῶτον ἐσελάγισεν ἐν ἡμῖν. Λιποῦσα τὰς πύλας τοῦ Πανελληνίου Παρθεναγωγείου, ἀνέβης τὴν θύραν τοῦ οἴκου σου, γενομένη σύμβιος ἐπ' εὐδαιμο-

νίᾳ συμβίου ὑπερηφαινεμένου ἐπὶ σοὶ, ἀφιερῶντος πᾶσαν αὐτοῦ τὴν μέριμναν ὑπὲρ σοῦ καὶ τὴν καρδίαν ἀρρήκτως συνενώωντος τῇ σοὶ. Οὕτω δὲ συνεστειγμένοι προτεικνύσχετε τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐγενὴ καὶ ἀθῶαν φαιδρότητα εἰς τὸν οἶκον ὑμῶν. Ἡ τιμὴ καὶ ἡ ὑπόληψις τῶν συμπολιτῶν μου οὐδαμῶς ὑπὸ τοῦ χρόνου μειωθεῖσαι διετέλουν ἀκμάζουσιν καὶ ἀνθηροῦν πρὸς σέ· ἦσαν πάντα ταῦτα κοσμήματα ἀδρά καὶ πολύτιμα ἅτινα αἰγλήεντα θὰ παρκαμίνωσι καὶ μετὰ θάνατον εἰς μνήμην τοῦ ἐν ἡμῖν βίου σου, εἰς μαρτύριον τῆς χρηστότητός σου, ἣν ἀκμαῖν διετήρησας· μέχρι τῆς γλῆσσης. Ἀλλ' ὁ Θεὸς ἠυλόκησε νὰ σὲ ἀπομακρύνῃ τοῦ κόσμου τούτου καὶ ἀποχωροῦσιν σὲ συνοδεύομεν μέχρι τοῦ τέφρου ἀθροῖ, θλιβόμενοι ἐπὶ τῇ στερήσει σου, ἐπὶ τῷ ἄνωγθαι θανάτῳ σου ἐπελθόντι σοὶ μετὰ τριῶν τριῶν ἄσπιλον καὶ ἀξιωματικὸν βίον· ἡ μνήμη σου διαμμενεῖ ἐν ἡμῖν αἰετοῦ μετ' ἐγκωμίων. «Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων.»

Νόστος ἀνιάτος, νόστος ὑπερτέρα τῶν δυνάμεων τῆς ἐπιστήμης· κατέλαβέ σε, κατέτρυξέ σε, ἡ δὲ τοῦ συμβίου σου ἐπιστήμη προειδὺς τὴν συμφορὰν, ἔσταυρε ἐν θρήνοις ἐκποροῦσα καὶ ἀμνηστούτα. Ἀπασα αὐτῆς ἡ δύναμις, ἀπασα ἡ νεανικὴ εὐρωστίς σου, ἡ λεπτὴ καὶ ἀρωματωδὴς ἀτμόσφαιρα τοῦ ὑψηλοῦ Ὀλύμπου μας, αἱ σθενοφόροι καὶ ἱαματικά τῆς Γερμανίας πηγὰς, αἱ ἐπισκέψεις τῶν σοφωτέρων τῆς Εὐρώπης ἱατρῶν, τὰ πάντα μάτην ἐγένοντο· ἡ ἀσθένεια πελεμουμένη πανταχόθεν, δὲν κατεβάλλετο, δὲν ἐνέδιδεν, ἀλλὰ προὔβαινεν ὀλέτειρα μέχρις οὗ ἐν τῇ θερμῇ τοῦ πολυπαθοῦς συμβίου σου ἀγκάλῃ, ἐν μέσῳ τῶν δύο τρυφερῶν βλαστῶν σου, οἵτινες ἠῤῥανον παρὰ τοὺς ὡς δύο κρῖνα παρὰ διακυγῆ ρεῖθρα καὶ εὐήλιον χώρον, παρὰ τὰ καθαρὰ ρεῖθρά σου, πεφυτευμένα παρὰ τὰ μητρικὰ κρυστάλλινα στέρνα σου, ἔπεσες ὡς ῥόδον, ὅπερ ἐξήρανε τοῦ θερμοῦ ἀνέμου ἡ πνοὴ καὶ ἐφυλλορρόησεν ὑπὸ τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου. Κεῖσαι νεκρά! περὶ σέ θύονται ἤδη λίθαι, καὶ λαμπαδὲς κκίοντο, καὶ δάκρυα γέονται, καὶ κοπετοὶ καὶ θρήνοι συζύγου καὶ τέκνων ἀκούονται ὡς πένθιμοι ἦχοι· κρόεν ἐρχόμενοι· περὶ σέ συνωστισμένη ἡ πόλις θρηνεῖ ἐπὶ τῷ θανάτῳ γυναικὸς ἐντίμου, γυναικὸς ἀξίας καὶ τῶν κοπετῶν συζύγου καὶ τῶν εὐλοφωμένων τέκνων καὶ τῶν δακρύων τῶν κυριῶν καὶ τῶν εὐλογιῶν τῶν πολιτῶν.

Χαῖρε φίλη νεκρά· ἐγὼ ἐπέπρωτο νὰ σοὶ πλέξω τὸν ἐπικηδεῖον στέφανον; ἐγὼ, ὅστις δὲν ἠδυνάμην νὰ ἀνθολογήσω ἐκ τῶν τοῦ βίου σου ἢ ὅσα διετηρήθησαν ἐν

τῇ μνήμῃ μου ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν σου, καὶ ὅσα ἡχοῦσιν εἰς τὰ ὠτά μου ἀπὸ τῶν εὐλογιῶν ἀπάσης τῆς πόλεως; Δὲν ἔφερα ἄνθη νὰ ῥάνω τὴν σορὸν σου, διότι σὺ εἶ ῥοδονία ῥοδοκομῶτα. Δὲν σοὶ ἔφερα μύρα διότι νῦν ἀρμόζει σοὶ ἡ ὁσμὴ τοῦ λιβάνου ἢ τοῦ θανάτου ἀπόπνοια ἢ περιεχυμένη ἐν τῷ νεφί.

Φίλοι τῆς μακκαρίτιδος! χύτατε ἀκόμη ἐν δάκρυον ἐπὶ τοῦ λειψάνου τῆς φιλότατης ὑμῖν Ἑλένης! Μαθήτριά τῆς νεκρᾶς διδασκάλου, ἀσπάσθητε τὴν χεῖρα τὴν μυριάκις θωπεύτασιν ὑμᾶς. Πανιερώτατε Δέσποτα, ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου, δεήθητε ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς μακκαρίτιδος Ἑλένης! Ἀπαντες δ' ἡμεῖς ὡς εὐχρηθῶμεν τῷ Θεῷ ἵνα ἐλαφρὸν χυθῇ τὸ ἐπ' αὐτῆς γῶμα. Γ α ῥ α ν ἔ χ ο ι ς ἐ λ α φ ρ ἂ ν !

Τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς τοῦ Κτήματος Πάφου ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις, ἀπεδείχθη δ' ὅτι ὁ ἀπὸ ἐνὸς μόλις ἔτους διευθύνων τὴν Σχολὴν εὐπαίδευτος κ. Γ. Λουκάς ἐξετέλεσε μετ' ἀκαμάτου ζήλου τὰ καθήκοντά του. Κατάλογον καὶ ἀξιόλογον λόγον ἐξεφώνησε, τοῦ ὁποίου τὴν δημοσίευσιν θεωροῦμεν ἀνγκαίαν· ὑποσχόμεθα νὰ κάμωμεν τοῦτο προσεχῶς.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Γνωστὸν τυγχάνει παντὶ σχεδὸν Κυπρίῳ ὅτι ὁ ἐν Λονδίῳ διαμένων εὐπαίδευτος φιλόμουσος καὶ φιλόπατρις κύριος Ἰερώνυμος Μυριανθεὺς ἱδρύσει πρὸ ἐνὸς ἡδὴ ἔτους ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του πατρίδι παρὰ τὸ χωρίον Καμνάρια Σχολὴν, ἐν ἣ προσέλαβεν ἀπὸ τινος διδασκάλου τὸν εὐπαίδευτον κ. Κωνσταντῖνον Οἰκονομίδην ἐγγώριον καὶ συγγενὴ του. Τῇ 29 λήξαντος ἐξετελέσθησαν αἱ δημόσιαι ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς ταύτης ἐν αἷς τυχαίως εὐρέθη· δὲν δύναμαι νὰ κρύψω τὴν εὐχαρίστησιν ἣν ἔλαβον ἰδὼν τὰς προόδους τῶν μαθητῶν καὶ ἀναλογισθεὶς τὰς ἀκαμάτους προσπάθειας τοῦ διδασκάλου. Δύο κοράσια ἐκ τοῦ χωρίου Ἀγ. Δημητρίου ἐν διαστήματι τριῶν μόνον μηνῶν ἔμαθον ν' ἀναγινώσκωσιν εὐχερῶς καὶ ἀλανθάστως ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Βροτοῦ, ἀνάλογον δὲ πρόοδον βλέπει τις εἰς πάντας τοὺς μαθητεύσαντας.

Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμνησοῦ
(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Μικρὰ ὑψώσις ἔγεινε κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην.

Κρασία ἀπίσσα δὲν κατέβησαν.

„ με πίσιαι Γρ. 158—200
Ρακὴ σοῦμα 19 βαθμ. 2. 10

Χαρούπια ἀζήτητα μέχρι τοῦδε. Ἡ νέα εἰσοδία τούτων εἶνε καλὴ καὶ κατὰ τὸ ποσὸν καὶ κατὰ τὸ ποιόν.

Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)
 δ αἶτος ἐπωλήθησήμερον τὸ κοιλὸν Γρ. 23
 ἡ κριθή „ „ „ 13
 τὸ κρέας ἡ ὀκῆ „ 8

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΑΗΝ.

Ὅσοι τῶν Κ. Κ. Συνδρομητῶν δὲν λαμβάνουν τακτικὰ τὴν «Σάλπιγγα» παρακαλοῦνται νὰ κάμνωσι τοῦτο γνωστὸν ἀμέσως εἰς τὴν Σύνταξιν.

Δεμησιῶ 6)18 Αὐγούστου 1884.

Φίλε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»,

Ἐπειδὴ πρό τινος καιροῦ πολλὰ διαλύσεις ἀρραβώνων συνέβησαν ἐν τῇ πόλει μας καὶ ἐπειδὴ τὴν αἰτίαν ἀποδίδω πρό πάντων εἰς τὴν τῶν γονέων ἀμεριμνησίαν διὰ τὴν ἐκλογὴν καταλλήλου διὰ τὰς θυγατέρας τῶν μνηστῆρος, διὰ τοῦτο,

Δημοσιεύσατε παρακαλῶ τὰ ἐξῆς πρὸς γνῶσιν καὶ παραδειγματισμὸν ἐκάστου γονέως.

Πρόσοχὴ γονεῖς.

Ὅταν ἐπέλθῃ ἡ τρισευδαίμων ἐκείνη ὥρα καθ' ἣν νέος τις ἤθελε σὰς ζητήσει τὴν θυγατέρα σας εἰς γάμου κοινωνίαν μὴ ἀμέσως ἀφαιρᾶσθε γονεῖς ὑπὸ τοῦ πάθους τῆς ἀλαζονείας καὶ τυφλοῦ ὁμῆς ὑπόσχεσθε τὴν χεῖρα τῆς θυγατρὸς σας εἰς τὸν τυχόντα. Ὁφείλετε, γονεῖς, προηγουμένως νὰ ἐξετάσῃτε καλῶς τὴν διαγωγὴν τοῦ μέλλοντος γαμβροῦ σας, τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ θέσιν καὶ πλεῖστ' ἄλλα προσόντα αὐτοῦ μέλλοντα νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς θυγατρὸς σας τῆς ὁπίας τὸ μέλλον καὶ τὴν τύχην ἠθέλατε τῷ ἐμπιστευθῇ διότι διὰ τοῦ γάμου ὁ σύζυγος γίνεται πλέον ἡ πλησιέστερος αὐτῇ, καὶ ἡ ἐκ τοῦ γάμου συμβίωσις συνταυτίζει τὴν τύχην ἀμφοτέρων· καὶ διότι ὁ ἔγγαμος δέον νὰ διδάχῃται προσκεκολλημένος πρὸς τὴν σύζυγον, καὶ νὰ συνταυτίζῃ ἐπίσης τὰ τοῦ βίου συμφέροντα μετὰ ταύτης. “Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ μητέρα αὐτοῦ, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.” (Μάρκον Γ'.) Τίτι λοιπὸν μίαν θυγατέρα δύναται νὰ εὐτυχίσῃ καὶ νὰ διέλθῃ λαμπρὰ καὶ εὐχαρίστους ἡμέρας τοῦ βίου της, ὅταν ὁ ἐκλεχθεὶς ὡς σύζυγος αὐτῆς στερεῖται παντὸς καλοῦ προτερήματος καὶ βρίθῃ κακοηθείας καὶ διαφθορᾶς; ποῖον τότε ἔσται τὸ ἀποτέλεσμα; Ἴδαν μὲν τὸ τῆς διαφθορᾶς πάθος ἐνεργήσῃ πρὸ τῶν γάμων ἀμέσως, ἐλεύ-

σεται ἡ τῶν ἀρραβώνων διάλυσις καὶ τότε γονεῖς, μετὰ ποίου βλέμματος δύνασθε νὰ ἴδῃτε τὴν τεθλιμμένην καὶ ἐγκαταλειφθεῖσαν θυγατέρα σας ἀνελκισζόμενοι ὅτι σείσῃ ἴδιοι διὰ τῆς ἀκρισίας καὶ ἀπρονοησίας σας ἐβυθίσατε τὴν θυγατέρα σας εἰς τὰς λύπας καὶ ἠνοιξατε αὐτῇ τὸν τάφον; Ἐὰν δὲ τὸ τῆς διαφθορᾶς ὡς εἵπομεν πάθος ἐνεργήσῃ κατόπιν τῶν γάμων, κίνδυνος ὑπάρχει μὴ ἐπέλθῃ τὸ διαζύγιον ὅπερ καὶ ἂν δὲν ἐπέλθῃ καὶ θημερινὰ βάσανα καὶ λύπαι θέλουσι μετ' οὐ πολλὴ ἐπιφέρει τὴν δυστυχίαν καὶ καταστροφὴν εἰς τὸν οἶκον. Ἀνάγκη λοιπὸν γονεῖς, νὰ ἐξετάζετε καλῶς τὰ πάντα πρὸ τῶν ἀρραβώνων ἂν θέλητε νὰ καταστήσῃτε ἀληθῶς εὐτυχεῖς τὰς θυγατέρας σας καὶ μεμνηστέυμένας καὶ ὑπανδρευμένας· διότι μάθετε ὅτι ὁ καλὸς σύζυγος εἶνε ἢ μάλλον γίνεται ὁ πιστότερος τῇ γυναικὶ φίλος καὶ τὸ φιλιέρον ἀκόμη καὶ πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ ἡ θρησκεία ἡμῶν διὰ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ “καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.”

Καὶ ταῦτα διὰ τοὺς γονεῖς ἐκείνους ὅτι νῆς μέλλουσι νὰ συζεύξωσι τὰς θυγατέρας τῶν.

Σεῖς δ' ἐπίσης, ὦ γονεῖς τῶν νέων ἐκείνων, οἵτινες μέλλετε νὰ δώσῃτε τῷ υἱῷ σας τὴν μέλλουσαν τοῦ βίου του σύντροφον, δέον καὶ σεῖς νὰ λάβῃτε ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ φροντίσῃτε ὅπως ἡ τῷ υἱῷ σας δεδησομένη μνηστὴ ᾖ καλῆς ἐπίσης διαγωγῆς καὶ ἀνατροφῆς ἵνα ὑπάρξῃ ὁμόνοια καὶ εὐτυχία ἐν τῷ οἴκῳ διότι καλὴ σύζυγος ἀποκαθιστᾷ διὰ τὸν ἄνδρα τὴν οἰκίαν ἐπίγειον παράδεισον, ἐνθα διαλύονται πᾶσαι αἱ λύπαι καὶ δυσἀρεσκείαι του καὶ διότι ἡ καλὴ σύζυγος εἶνε τὸ πολυτιμώτερον τοῦ κοινωνικοῦ ἀνθρώπου εὐφραίνουσα τὸν σύζυγον καὶ πλουτοῦσα τὴν οἰκίαν. Ἀνάγκη ὁδὸν καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν μνηστὴν νὰ καταβάλληται ἡ δέουσα προσοχή· διότι ἡ γυνὴ ἄγαμος οὖσα, στερεῖται σπουδαίας θέσεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ὡμπεύεται μὲν καὶ κολακεύεται νέα ἀνθρώρ' οὖσα ὑπὸ τῶν νέων, οἵτινες πράττουσιν ἢ τι πρόσφορον πρὸς τὸ θεαθῆναι καὶ ἀρέσκειν, νυμφευθεῖσα ὁμῶς, ἡ γυνὴ, ἀπολαμβάνει σπουδαίας κοινωνικῆς θέσεως, εὐθύνας οἰκιακάς, εὐθύνας ἐνώπιον τῆς κοινωνίας, καὶ ἐνώπιον μάλιστα τοῦ συζύγου της, εἰς τὴν ὁποῖαν, καλῆς οὖσα διαγωγῆς καὶ ἀνατροφῆς, ὀφείλει νὰ ὑποτάσσεται, σέβεται, καὶ φοβεῖται, ὡς τοῦτο λέγει καὶ ἡ Ἐκκλησία· ὅπως λοιπὸν ταῦτα γίνωσιν, ἀνάγκη ὅπως καὶ ἡ νέα ἔφη τ' ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ τὴν προσήκουσαν ἀνατροφὴν, περὶ ἧς πρὸ πάντων ὀφείλουσι νὰ ἐξετάζωσιν οἱ γονεῖς τοῦ μέλλοντος νὰ μνηστευθῇ νέου, διότι οὗτος ἐνίοτε τετυφλωμένος ὢν ὑπὸ τοῦ πάθους τοῦ ἔρωτος, ἀψηφίζει τὰ πάντα κατόπιν ὁμῶς καὶ εἰς τοῦτον ἐπέρχεται ἡ μετα-

νόησις διότι διὰ τῆς κακῆς συζύγου θέλει βλέπει τὴν οἰκίαν του ἄδην καὶ βασανιστήριον, ἐνθα ἡ χαρὰ καὶ εὐχαρίστησις ἦν τυχὸν ἀπολαμβάνει ἐκτὸς τῆς οἰκίας, θέλει μεταβάλλεσθαι εἰς λύπας καὶ στεναγμούς· ἡ δὲ τοιαύτη οἰκία ὀπισθοδρομεῖ καὶ ταχέως κατastreφεται.

Προσοχὴν λοιπὸν Γονεῖς ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Σπουδαιότατον καὶ ἀπαραίτητον καθήκον σας εἶνε ἡ ἐκλογὴ καταλλήλων διὰ τὸν γάμον προσώπων διότι εἶνε πρᾶγμα σπουδαίστατον ὁ γάμος. Οὐδὲν γρήχει μεγαλειτέρας μελέτης καὶ σπουδῆς ὁδὸν ὁ γάμος. Τὸ πᾶν δέον νὰ ἀποβλέπῃ τὸ πρόσωπον, τὴν καλὴν ἀνατροφὴν, καὶ οὐδέποτε μεγάλην περιουσίαν ἢ λάμπουσιν ὠριότητα· διότι ἡ μεγάλη πρὶς γυναικὸς ἀπυνέτου, ἀποκαθιστᾷ αὐτὴν Ἐριννύα πρὸς τὸν σύζυγον. Ἡ ἐκλογὴ λοιπὸν συζύγων πρέπει νὰ γίνηται ἐξ ὁμοίας κοινωνικῆς τάξεως, ἐκ γνωστῆς οἰκογενείας, καὶ εἰ δυνατόν τῶν αὐτῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων καὶ ἀνατροφῆς γνωστῆς ἐπίσης· οἱ τὰ ταῦτα προσόντα ἔχοντες καὶ συζευθέντες θὰ διέλθωσι τριστόλβιον τὸ πέρας τῆς ζωῆς τῶν.

Ἐκ Λευκωσίας.

Φίλε Σάλπιγγα,

Βλέπω ὅτι ἄλλοι κάθεσαι καὶ ἄλλοι θωρεῖς (σοφούτ' ἀχρεῖε!) ἡ «Σάλπιγγς» μέσ' εἰς τὴν Χώραν καὶ ὁμῶς γωραῖτικα δὲν βλέπω τί; δὲν ἀξίζει ἀρά γε τὸν κόπον; (δὲν μᾶς φθάνει τὸ χαρτί καμένει) τρέξε ἀδελφέ, κινήσου, ἀναμίχθου μετὰ τῇ νεολαίᾳ (ὦ γυνέ μου!) νὰ δῇς καὶ νὰ θαυμάσῃς, νὰ φρίξῃς, νὰ τρομάξῃς· τρέξε πρὸ δῶ ἂ τοὺς ἔχασα νὰ νά! ἔβγα πάνω κύταξε Βρὲ ἀφῆσέ με διάολε νὰ πάγω' εἰς τὴν δουλειάν μου· νὰ ἀνάβα σὺ καὶ μοῦ τὰ λέγῃς· μὰ μὴ μᾶς κάμῃς καὶ σὺ σὰν ἐκείνον πρὸ τὸν ἔστειλαν νὰ μάθῃ τὰ μυστικά τῶν Μασσώνων καὶ ἔγεινε καὶ ἐκεῖνος Μασσώνος· κύταξε, πρόσεξε, δὲ καὶ γράφε· νὰ σὲ δῶ ὁμῶς καὶ ἔπειτα τὰ γράφομεν.

Ἡ ἐπάρατος θέρμη τὰ βάλε καὶ μετὰ τὴν πτοχὴν τὴν «Σάλπιγγα» τὴν ἀγαθὴν καὶ καλόγνωμον, τὴν πάντας ἀγαπῶσαν καὶ μηδένα βλάπτουσαν. Ἐκατάλαβε φαίνεται ὅτι ἡ «Σάλπιγγς» τῆς κάμνει καὶ ἐπεὶ, καὶ σοῦ λέγει σὰν λείψην αὐτὴ, καὶ εὐρίσκω τὸν κόσμον σκυθρωπὸν καὶ συλλογισμένον, θὰ ἔχω ἀφορμὴν νὰ τοὺς πλησιάσω εὐκολώτερα καὶ θὰ ἔχω περισσοτέρους' εἰς τὸ κατάστιχόν μου.»

Τοιαῦτα διενόησατο ἡ κυρά θερμῇ καὶ προσέβαλε τὸν φίλον μου. Τυπογράφον τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ἀλλὰ δὲν ἐσκέφθη ἔτι κ' ἐγὼ γιὰ τὸ γυνάτι της θὰ βγάλω δαὶ φύλλα αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα· χούμ! ξεύρεις κ' ἐσύ κυρά μαμμοῦ μὰ ξεύρω κ' ἐγὼ κ' ἔλα νὰ σὲ μαθῶ . . . ἢ . . . ὅχι . . . ὅχι . . . μή . . . μή . . . μὴν ἔλθης, καὶ σὲ μανθάνω κι' ἀπὸ μακρυὰ.

Κλίνετε γόνυ.

Εἰς χωρίον Ἀνώηραν ἐγεννήθη ἐξ Ὀθωμανίδος Παρθένου υἱός· ἀπεδείχθη δὲ καὶ ἐβεβαιώθη καὶ ἐπεκυρώθη ὅτι ἄνευ ἀνδρός ἐγεννήθη ὁ παῖς· διὸ καὶ Μαγδῆς πανδήμως ἐκλήθη καὶ ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν προσκυνεῖται. Ὁ δεκάτος ἑννατος αἰὼν εἶνε γόνιμος διὰ τοὺς Μαγδῆδας· καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν παρ' Ὀθωμανοῖς ἱερὰν παράδοσιν 299 μὲν θὰ λάβωσι ψευδῶς τὸ ὄνομα Μαγδῆ, ὁ δὲ 300ος ἔσεται ὁ ἀληθὴς Μαγδῆς ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ σταλησόμενος καὶ λυτρώσων τὸν κόσμον ἐκ τῆς σκολιᾶς ὁδοῦ ἣν ἑστράπετο, πολὺ γρήγορα, καθὼς ἤρχισεν ὁ αἰὼν οὗτος, θὰ φθάσωμεν τὸν 300όν· ἀλλὰ καὶ πολὺ πιθανὸν νὰ ἦνε ὁ ἐσχάτως ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς, διότι οὐδεὶς ἐστάθη τόσον προνοητικὸς ὥστε νὰ κρατῇ σημεῖωσιν ὅλων τῶν φανέντων Μαγδῆδων, ἐπὶ ἧλθε δὲ σύγχυσις εἰς τὸν αἰζόντα ἀριθμὸν καὶ πιθανὸν νὰ συνεπληρώθη ὁ μέχρι τοῦ ἀληθοῦς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς.

Εἰς μερικὰ χωρία μερικοὶ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ φαίνωνται ὡς προεστώτες, κάμνουν μερικὰ πρίγματα ποῦ ἀντὶ νὰ τοὺς προξενούσιν τιμὴν, τοὺς προξενούσιν παιρικαϊξίματα. Παρουσιάζονται π. γ. εἰς τὰ καφενεῖα ἢ ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν πολλοί, καὶ «διὰ τί δὲν προσηκόνευσθε ἑρὲ μασκαράδες;» φωνάζουν ἀμέσως· «διὰ τί δὲν σηκώνεσε ἑρὲ ἐσύ νὰ μοῦ δώσης τὴν καρέκλαν νὰ κάτσω ἐγὼ ποῦ μοῦ πρέπει» λέγουν εἰς τὸν ἄλλον. Μὰ βρε προεστώτες· δὲν ξεύρετε ὅτι σήμερον διὰ νὰ σᾶς τιμωρῶν ὡς μεγάλους πρέπει νὰ φερέσθε ὡς μικροὶ καὶ μέγλυκες καὶ ταπεινοὺς τρόπους;· ἔπειτα θὰ σᾶς πῶ γιὰ τοῦτο πολλὰ.

Λάρνακι 24 Αὐγούστου 84.

Κυρία Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀγ. Λαζάρου! Μοῦ φαίνεται ὅτι σὺν τῷ χριστιανικῷ ἔργῳ τὸ ὅποιον πράττεις διατηροῦσα ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἐκκλησίας τὸν φρενοβλαβὴ Διάκονον, πολὺ ὠραία θὰ ἔπραττες νὰ τὸν περιορίσης πλέον διότι δὲν μοῦ καλοαρέσκει ἢ καλλίτερα στείλῃς τὸν διὰ συνδρομῆς σου εἰς κανὲν φρενοκομεῖον νὰ γλυτώσωμεν.

Ἀπὸ τίνος θρυλλεῖται ἐνταῦθα ὅτι καὶ ἑτέρα ἀποβάθρα πηχθήσεται παρὰ τῷ παλαιῷ Τελωνεῖῳ, καὶ προκυμαῖα τὰ μάλα ἀναγκαῖα σχηματισθήσεται ὑπὸ τῆς Σ. Κυβερνήσεως βοηθουμένης ὑπὸ τοῦ Δημαρχείου. Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἴδωμεν πράγματα καὶ εὐελπιστοῦντες τῇ δραστηριότητι τοῦ Δημοτικοῦ ἡμῶν συμβουλίου δὲν ἀμφιβάλομεν ὅτι θὰ τελεσφορήσωσι τὰ ἐν λόγῳ θρυλλήματα. Φοβοῦμαι ὅμως μήπως ἐπίτηδες διαδίδονται τὰ τοιαῦτα διὰ ν' ἀναγκασθῶσιν οἱ κύριοι τῶν πέριξ τῶν μερῶν τούτων οἰκοδομημάτων νὰ κάμωσι νέα ἔξοδα καὶ νέας διορθώσεις καὶ καλλωπισμούς.

Εἰς τὸ Ἀλισβερίσι μὲ τοὺς πυρετοὺς μᾶς ἐπέρασεν ἡ Λευκωσία. Πολλοὶ ταξιειδεύουν χονδρικῶς εἰς τὸν Ἀδην. Ἀπὸ τὰ πολλὰ ὑγιεινὰ μέτρα ποῦ σκέπτονται ἐκεῖ ἐθόλωσαν τὰ μάτια τοὺς καὶ κόντευσαν νὰ συγκρουσθῶσι μετὰ τοῦ Δημάρχου τῶν. Ἐ Κύριοι! ποῦ τρέχετε; ἂν ἦνε κ κ ι σ μ έ τ τ ι θ' ἀποθάνητε.

Καλβοκορέσης.

Αὐτόθεν.

Παρουσιάσθη μὲν φορὰν ἐν Τζιριπτιλῇ ποῦ θῶρεν καλλίτερα πὸ μᾶς, εἶπε διὸ τρία λόγια κ' ἐχάθην ἀμέσως. Ποῦ εἶνε ἀδελφεὲ νᾶλθῃ τώρα πάνω 'ς τὴν ἀποβάθραν νὰ δῇ καὶ νὰ θαυμάσῃ; . . . Ἐγὼ νὰ εἶπω πολλὰ, ἀλλὰ θὰ τ' ἀναγνώσῃτε εἰς τὸ βιβλίον τὸ ὅποιον ἰνομάζεται «Τὰ Μυστήρια τοῦ Πόντε». Οἱ περίπατοί μας ἔδω ἤρχισαν νὰ γίνωνται μὲ παντοῦφλες καὶ ττιρλίικι. (Σ.Σ. Ἐκτύπησε φαίνεται κανεὶν ὁς ἡ πολλὴ ζέστη· τί νὰ σοῦ κάμῃ;) «Ὅσον πᾶμεν καὶ γυρνοῦμεν, νέα πράγματα θωροῦμεν.» Ὅχι ὅ, καθὼς εἶπεν ὁ «Τρίμματος» ἀλλὰ 60 φανεῖ μόλις θὰ δυνηθῶσι νὰ φωτίσωσι καλῶς τὰ ἔργα τοῦ σλότους. Τὸ Πόντε τῆς Σκάλας δύναται νὰ ὀνομασθῇ «Δεύτερος ποταμὸς Ἰερδάνης».

Veritas Veritatum

Ἡ Ἀστυνομία μας κατ' ἐπίμονον αἰτησίῃν τῇ πρὸς ἡμᾶς ἔλαβεν εἰσιτήριο καὶ διὰ τὰ Προξενεῖα. Μᾶς γράφει πράγματα ἐκ Λάρνακος ἀρκετὰ παράξενα τὰ ὅποια θὰ μάθητε κατόπιν καὶ θὰ φρίξετε. Ἐν τούτοις διὰ πρώτην φορὰν συνιστῶμεν εἰς ἕνα Ἡρόξενον νὰ τὰ συμβιβάζῃ πρὶν ἐκτεθῇ.

Ἐκ Βατυλῆς.

Πυρκαῖα μεγάλη δὲν φθάνει ποῦ κατέστρεψε 60 ἀμαξῶν δεμάτια, ἔκαυσε καὶ τὸν πώγωνά τοῦ τε κατέχοντος αὐτὰ Μωσλίμου καὶ τοῦ Ναζίρου. Ἀγνωστος μέχρι τοῦδε ὁ θάσας τὸ πῦρ κακοῦργος.

Ἐξ Ἀρσους Μεσαορίας.

Οἱ κλέπται θαρυνθέντες ἀπὸ τὸ νὰ κλέ

πτωσι τετράποδα, ἤρχισαν ἤδη νὰ κλέπτωσι καὶ δίποδα ζῶα· δεκατετραεῖς νεᾶνις κλαπεῖσα ἢ κλέψασα (ἄγνωστον τοῦτο) ἐγένετο ἄφαντος.

Ἐξ Ἀσπιδας.

Ἐριδες, φιλονεικίαι, πόλεμοι ἐνταῦθα, ραδισμοὶ καὶ μαχαιρώματα . . . Τέλος πάντων ἴδου ἕνα ἀπαγόμενον εἰς Δικαστήριον.

Ὁ Τηλεγραφητὴς σου Βυλταῖος.

Ἐξ Ἱεροῦ Κήπου (Πάφου)

Δημοσίως ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας καὶ ἀπονέμω τοὺς ἐπαινούς τῷ Κυρίῳ Θεοδώρῳ Μακρύδῃ προέδρῳ τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς διὰ τοὺς ἀπρότους πόλους καὶ φροντίδας ἃς κατεβάλλει τοῦ νὰ ἴδῃ τὴν ἐνταῦθα Σχολὴν ἄριστα λειτουργοῦσαν, καίτοι τῆς Κώμης ταύτης μικρᾶς οὔσης ὀλίγιστοι μαθηταὶ φοιτῶσι. Δημοσιεύσατε τοῦτο κ. Συντάκτα ἵνα γίνῃ γνωστὸν ὅτι ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν ἄνδρες φιλομουσάτατοι ἄξιοι παντὸς ἐπαινοῦ.

Ι. Φιλιππίδης.

Λύσις τοῦ κβ'. αἰνίγματος

Ταῦρος—Τύρος—τυρὸς

Λυτῆρες. Ἡ Κ. Κ. Α. Ζιμπουλάρη ἐκ Λάρνακος καὶ ὁ κ. Πολύκαρπος Γαβριηλίδης ἐκ Λευκωσίας.

Λυτῆρ τοῦ δ'. προβλήματος (ἀναλογεῖ εἰς τὴν μίαν ὁκτὼν ἐκ τοῦ α'. εἵδους τοῦ οἴνου, δύο ἐκ τοῦ δευτέρου, καὶ 4 ἐκ τοῦ τρίτου) Κ. Σοφοκλῆς· Λοβαρίδης ἐκ Λεμησοῦ.

Λύσις τοῦ κγ'. αἰνίγματος

ζῆλος—ἦλος

Λυτῆρες. Κύρος Θ. Σταυρινίδης, Κωνστ. Ἀργυρίδης καὶ Εὐέλθων Γλυκῆς ἐκ Λευκωσίας. Κοσμᾶς Παπαδόπουλος καὶ Φίλιππος Παπαδόπουλος ἐκ Λάρνακος.

Αἰνίγμα κδ'.

Νόσος ἐπιδερμική

δυσύλλαβος τυγχάνω,

Ὅτ' εἶμαι δὲ κολλητικὴ

οὐδένα δὲν λανθάνω.

Τὰ σύμφωνα τῶν συλλαβῶν

πλὴν φίλ' ἂν μεταθέσῃς

Κι' ἔπειτα πάλιν τὸ διπλοῦν

σύμφωνον διαιρέσῃς

Καὶ εἰς τὸ τέλος μου τὸ ας»

ἐλκύσας προσκολλήσῃς,

Ἀσκληπιάδην αἴφνης Σά

φίλον μου θ' ἀντικρύσῃς.

Λευκωσία.

N. K.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἢ ΚΥΠΡΟΣ ἐν Λευκωσίᾳ.